

10. listopadu - od 15. hod Adorace nejsvětější svátosti. V 17. hod mše svatá za nová kněžská a řeholní povolání. Pak setkání na faře: **BESEDA S PROMÍTÁNÍM FOTEK - Arménie země bolesti a naděje** - o zemi a humanitárních projektech organizace Archa Vám poutavě popovídá **JAN VYSKOVSKÝ**

19. října 2008

v 16 hodin - koncert z cyklu Místa známá i neznámá v Tyršově domě. **SAXOFONOVÉ KVARTETO BOHEMIA.**
Program: Rosini, Gershwin, jazz. Průvodní slovo HUDBA - DIVADLO - POEZIE při MOOS

Mše svatá v Šemanovicích 26.10.2008 v 15 hod, další mše v Šemanovicích: 23. listopadu a 7. prosince

1. listopadu - slavnost Všech svatých, mše svaté budou: v 9 hod v chrámu sv. Petra a Pavla v Mělníku, v 17 hod v kostele sv. Václava na Vysoké a v 18 hod v kostele sv. Vavřince na Pšovce.

2. listopadu - Vzpomínka na všechny věrné zemřelé, mše svaté budou podle nedělního pořadu, **s tím, že večerní mše svatá v 18 hod bude na hřbitově sv. Václava**

Pravidelný pořad bohoslužeb V NEDELI:

7.30 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
9.00 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhliďce)
10.30 - kostel Narození Panny Marie v Záborku
18.00 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

V TÝDNU:

Od úterý do soboty: v kostele sv. Ludmily v 7.30 hod.
Úterý - kostel sv. Petra a Pavla v 17.00 hod.
Středa - Domov důchodců v 10.00 hod.
Pátek - kostel kapucínů (nám. Míru) v 18.00 hod.
Sobota - kostel sv. Václava ve Vysoké v 17.00 hod. (mše sv. s nedělní platností)

MĚLNÍK

ZÁBORKU

PŠOVKA

VYSOKÁ

ŠEMANOVICĚ

MEDONOSY

růžence, které dokáží lépe definovat její rysy, charakteristické pro kristologickou kontemplaci.

Připomínat si Krista s Marií

13. Mariina kontemplace je především připomínáním. Toto slovo je však třeba chápat v biblickém smyslu paměti (zakar), která zpřítomňuje díla vykonaná Bohem v dějinách spásy. Bible je vyprávěním spasitelných událostí, které vyvrcholily v samotném Kristu. Tyto události nejsou pouhou "minulostí", ale jsou také "současností" spásy. Toto zpřítomnění se zvláštním způsobem uskutečňuje v liturgii. To, co Bůh během dávných staletí vykonal, se netýká pouze přímých svědků zmíněných událostí. Jeho dílo svým darem milosti dosahuje k lidem všech časů. Určitým způsobem to platí také o každém zbožném přístupu k těmto událostem: jejich "připomínání" v postoji víry a lásky znamená otevřít se milosti, kterou nám Kristus získal skrze tajemství svého života, smrti a zmrtvýchvstání.

Zatímco je třeba spolu s II. vatikánským koncilem zdůraznit, že liturgie ve smyslu uskutečňování Kristova kněžského úřadu a veřejné bohoslužby je "vrcholem, k němuž směřuje činnost církve, a zároveň zdrojem, z něhož vyvěrá veškerá její síla"15, musíme také připomenout, že "duchovní život nespočívá pouze v účasti na slavení posvátné liturgie. Křesťan je sice povolán ke společné modlitbě, ale má také vcházet do své komůrky, aby se modlil k Otci ve skrytosti (srov. Mt 6,6), a dokonce se má modlit bez přestání, jak učí apoštol Pavel (srov. 1 Sol 5,17)."16 Růženec se svými specifickými rysy do tohoto různorodého horizontu "neustálé" modlitby patří. Jestliže jsou liturgie, působení Kristovo a jednání církve spásonosnými činnostmi par excellence, je růženec jakožto rozjímání o Kristu po boku Mariině blahodárnou kontemplací. Stále hlubší pronikání do tajemství života Vykupitele totiž působí, že všechno, co učinil a co je liturgií zpřítomňováno, bude opravdově přijato a bude utvářet lidskou existenci.

Růženec jako "shrnutí evangelia"

18. Není jiné cesty ke kontemplaci Kristovy tváře než skrze naslouchání Duchu svatému, jenž je hlasem Otce, neboť "nikdo nezná Syna než Otec" (Mt 11,27). Poblíž Cesareje Filipovy, kde Petr vyznává svoji víru, Ježíš upřesňuje zdroj jeho nesmírně jasné intuice taktó: "Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj nebeský Otec" (Mt 16,17). Zjevení shůry je tedy nezbytné a k jeho přijetí je nutné zaujmout postoj naslouchání: "Pouze zkušenost ztišení a modlitby otevírá vhodný horizont, v němž se může rozvinout a dozrát opravdově, odpovídající a autentické poznání tajemství."

Růženec je jedním z tradičních způsobů křesťanské modlitby, aplikované na kontemplaci Kristovy tváře. Papež Pavel VI. tuto modlitbu popsal taktó: "Růženec, tato evangelijní modlitba soustředěná na tajemství spasitelného vtělení, je tedy modlitbou orientovanou ryze kristologicky. Jejím charakteristickým prvkem je totiž litanické opakování "Raduj se, Maria", které je ustavičnou chválou Krista - konečného cíle andělova zvěstování i pozdravu matky Jana Křtitele: „Požehnaný plod tvého těla" (Lk 1,42). Dá se tedy říci, že opakování Zdrávasů je osnovou, do níž je vetkávána kontemplace tajemství: Ježíš, jehož jméno zaznívá v invokacích Zdrávasů, je stejnou osobou, jakou předkládají růžencová tajemství, Syn Boží a Syn Panny".28

Vhodné doplnění

19. Růženec ve své stávající obecné formě, potvrzené církevní autoritou, zachycuje pouze některá z mnohých tajemství Kristova života. Pro tento výběr byl určující původ této modlitby založený na čísle 150, jež odpovídá počtu žalmů.

Domnívám se však, že pro plné odhalení kristologického rozměru růžence bude vhodné začlenit do tradiční osnovy dodatek, jenž bude ponechán svobodnému uvážení jednotlivců i společenství a který dovolí zahrnout také tajemství Kristova veřejného života od křtu až do událostí spojených s jeho umučením. V těchto tajemstvích totiž kontemplujeme důležité stránky osoby Krista, konečného Božího zjevení. On je tím, kdo byl při křtu v Jordánu prohlášen milovaným Synem svého Otce. Oznamuje příchod království, svědčí o něm svými činy a vyhláší jeho požadavky. Právě v době veřejného života se Kristovo tajemství nejsilněji projevuje jako tajemství světla: "Pokud jsem na světě, jsem světlo světa" (Jan 9,5).

Římskokatolická farnost Proboštství sv. Petra a Pavla v Mělníku

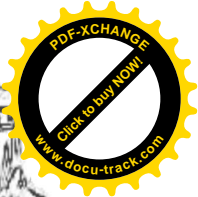
Na Vyhliďce 18, 276 01 Mělník, tel: 315 622 337

Spravujeme též farnosti: Sv. Vavřince na Pšovce, Narození Panny Marie v Záborku a kostely v Mělníku: sv. Ludmily, Čtrnácti sv. pomocníků, sv. Václava ve Vysoké, sv. Jana Nepomuckého v Šemanovicích, sv. Jakuba v Medonosích. Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jan Jucha MS, P. Ryszard Kurasiewicz MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: kurasko@seznam.cz, můžete je také osobně předat duchovním správcům.

Sv. Ludmila

FARNÍ ZPRAVODAJ - 10/2008

PROČ SE VŮBEC MODLIT RŮŽENEC ?

Lidé se mě často ptají, jestli se modlím růženec. Myslím si, že já jako moderní kněz, co jde s dobou, to přenechávám "bigotním ženským". Modlím se ho každý den a rozjímám o něm. Růženec mám nesmírně rád. Modlím se ho na malinkém kulatém růženci - je to praktické a přítomně nenápadné.

RODINNÉ ALBUM PANNY MARIE

Růženec je rozjímání o dvaceti zásadních okamžicích Ježíšova života, které prožívá také jeho matka. S růžencem můžeme rozjímát o Kristově životě a o nezávažnějších momentech v životě jeho matky. Je to skvělé rodinné album. Středí se v něm radost s utrpením a končí nádherným oslujícím světlem: vzkříšením. Otevřme rodinné album Panny Marie a uvažujme o velkých okamžicích jejího života! Vyzvějme ji v modlitbě růžence. Mějme stále v kapse "růžencové kolečko", které nám ulehčí kdykoliv a kdekoliv říkat prostě jako dítě: "Zdrávas Maria..."

OMÍLÁNÍ STÁLE STEJNÉ MODLITBY

Jednou z námitek proti růženci je tvrzení, že je to "omílání stále stejné modlitby, což unavuje a člověk při tom pak myslí na jiné věci". Myslím si ale, že opakuješ-li modlitbu "Zdrávas Maria" soustředěně, pak, i když se občas v mysli odchýlíš, zůstáváš v proudu, v dechu lásky, který tě nese a oživuje. Růženec tě tak uvádí do povznášejícího ovzduší.

Modlitba totiž nepřítahuje nebesa k zemi. Je to povznesení tvého srdce k Bohu, který ví lépe než ty, co potřebuješ.

BŮH POCÍTÁ I S (NÁMI) MALÝMI

Bůh vždycky vykonal velké věci s malými a bezvýznamnými. Nedává přednost "hrdinům", jako je Rambo nebo Schwarzenegger. V televizi vidíš chlapy svalnaté, pěkné na pohled, jak překonávají všechna nebezpečí a překážky. A ty jim věříš! Sdělovací prostředky ti říkají: "Nejsi-li krásný ani prachatý, ani svalnatý, mimořádně inteligentní, platíš za blbce." Bůh si však našťásti počíná jinak!

PROČ SE VŮBEC OBRACET K MARIÍ?

Pokud měl člověk milující mámu, něžnou, pozornou, vždycky k dispozici, mazlivou, ráznou i laskavou, spravedlivou a schopnou říci i "ne", dostal tak parádní výbavu. Moje máma je taková. A taková byla Maria. Jestli ale tvá matka nebyla taková, jakou jsi chtěl mít, tím spíše a více se obračej k Marii!

Zpracováno podle knihy "Setkání s Marií" od Guy Gilberta - kněze pařížského podsvětí.

SLOVO APOŠTOLSKÉHO ADMINISTRÁTORA

Spolubratři v kněžské a jáhenské službě, řeholnice a řeholníci, sestry a bratři v Kristu, milí diecézani,

s radostí Vám mohu sdělit, že Svatý Otec Benedikt XVI. jmenoval litoměřickým biskupem Mons. Jana Baxanta, současného generálního vikáře v Českých Budějovicích. Toto jmenování bylo zveřejněno ve Vatikánu v sobotu 4.10.2008 ve 12:00 hodin a současně jsem v Litoměřicích seznámil s tímto rozhodnutím Svatého Otce členy katedrální kapituly sv. Štěpána, sbor konzultorů a emeritního biskupa Mons. Josefa Koukla. Chtěl bych při této příležitosti poděkovat všem za pomoc a spolupráci v nelehkém období, kdy jsem z pověření Svatého stolce vykonával úřad apoštolského administrátora litoměřické diecéze. Obtížná a neradostná dlouholetá situace, která nedovolovala potřebný rozvoj, končí. Přeji nově jmenovanému otci biskupovi Mons. Janu Baxantovi hojnost Božího požehnání, odvahy a síly; při příležitosti jmenování jsem ho již ujistil o Vaší a mojí podpoře.

Žehnání

+ Dominik DUKA OP,
biskup královéhradecký a apoštolský administrátor litoměřický
6. října 2008 Hradec Králové

První pozdrav, vzkaz a pozvání diecézánům

Mons. Jan Baxant Vážení a milí moji diecézani,

zdravím Vás upřímně a rád z Českých Budějovic, kde mě zastihla zpráva o tom, že si budeme blízcí.

Hluboce se mě dotklo, že Svatý otec Benedikt XVI. projevil mé osobě tolik důvěry a jmenoval mě biskupem Litoměřické diecéze. Se jmenováním jsem souhlasil a přijal je i proto, že Svatého otce mám velmi rád a vidím v jeho rozhodnutí pokyn shůry – Boží pokyn, tak, jako kněz v rozhodnutí biskupa jsem vždycky chápal totéž. Chci vstoupit do pole – vinice – zahrady diecéze severních Čech v roce sv. Pavla s pavlovskou pastýřskou výbavou, ale spolu s Vámi se všemi. Nezas­tírám, že dosud ve složitých situacích života jsem spoléhal na Boží pomoc a pomoc lidí dobré vůle. Nemohl jsem však nikdy opomenout vytrvalou modlitbu a tiché pokání. Vyplá-

tilo se mi to a věřím, že se to vyplatí i nyní po Vašich nesčetných modlitbách k Pánu a obětech života, často skrytých a proto cenných, za nového pastýře a budoucnost Litoměřické diecéze, že společnou prací pro Boží království neztratíme nic, ba naopak získáme. Už teď jsem Vám vlastně tedy vděčný za mnohé. A přitom jsem Vás ještě neviděl, ale těším se, že, dá-li dobrý Bůh, brzy uvidím. Zvu Vás na biskupské svěcení, které, dá-li Bůh, přijmu v sobotu 22. listopadu t.r. v 10:00 v litoměřické katedrále sv. Štěpána.

Vím, že mým příchodem k Vám pokračuje dramatická i bohatá historie života místní Kristovy církve a že navazují na ušlechtilá duchovní úsilí mých, mně tak milých a vzácných bezprostředních předchůdců: otce Pavla, otce Josefa, zemřelého otce Štěpána, otce Antona Webera i všech dalších litoměřických otců a pastýřů.

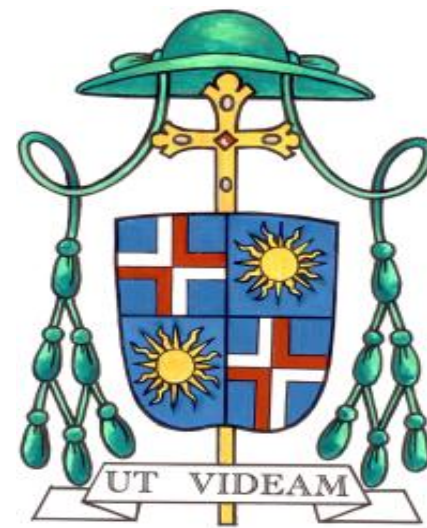
Je i Vás, drazí spolubratři kněží a jáhnové, bohoslovci, pastorační pomocníci, milé sestry řeholnice a bratři řeholníci, milé rodiny, drazí nemocní a trpící, prosím o modlitby. Velice o ně stojím.

Vám, lidem dobré vůle, a vůbec všem lidem – bratřím a sestrám – žijícím na území nyní už naší diecéze, na přímluvu Panny Marie, sv. Štěpána, sv. Zdislavy a všech svatých ze srdce žehnám.

Váš
Jan Baxant

Svou kněžskou službu začínal jako kaplan v Kolině v letech 1973 až 1975. Poté působil jako administrátor nejprve v Bystřici u Benešova (v letech 1975 až 1983) a pak ve farnosti sv. Antonína v Praze – Holešovicích (v letech 1983 až 1990). V roce 1990 byl jmenován vicerektorem a posléze v roce 1993 rektorem Arcibiskupského kněžského semináře v Praze. Od roku 1997 pokračoval v kněžské službě jako farář nejdříve v Kolině, a pak od roku 2000 až do konce roku 2002 ve farnosti Matky Boží před Týnem v Praze. 1.1.2003 byl jmenován generálním vikářem českobudějovické diecéze. Hovoří německy, francouzsky, italsky a rusky.

Znak a Heslo Mons. Jana Baxanta

Znak 20. biskupa litoměřického Mons. Jana Baxanta. Znak 20. diecézního biskupa litoměřického Mons. Jana Baxanta je čtvrcený, kombinací diecézního a osobního. V prvním a čtvrtém modrém poli stříbrně a červeně čtvrcený heraldický kříž. Ve druhém a třetím modrém poli zlaté slunce. Za štítem zlatý procesní kříž. U paty heslo: UT VIDEAM (Ať vidím). Vše převýšeno zeleným biskupským kloboukem se šesti střapci stejné barvy po obou stranách.

Slunce není v heraldice příliš časté, ale není zcela ojedinělé a výjimečné. V tomto případě vyjadřuje tento symbol živé vědomí nositele znaku, že díky slunci které dává světlo, nejen člověk dobře vidí, orientuje se a netápe, ale prostě žije. Byť jde o zcela jednoduchou a prostou samozřejmost, v případě duchovní symboliky, nabývá ještě mnohem hlubšího a závažnějšího významu. Tomu napovídá i zvolené heslo UT VIDEAM (Ať vidím). Jedná se o citát z evangelia sv. Marka, kdy slepec prosí Ježíše o uzdravení ze slepoty (Mk 10,51). Pro křesťana je oním sluncem sám Kristus. On je zdroj světla, díky kterému člověk kráčí pozemským životem s jistotou a nadějí, nemusí bloudit, nemusí tápat. Kristus je tím, kdo umožňuje, aby člověk dobře viděl. Správně vidět duchovním zrakem znamená i vidět co je očím skryté, vidět srdcem a do srdce. Jak je patrné, nositel znaku si zvolil jasný program své biskupské služby, která není snadná a má-li být účinná, vyžaduje onen dostatek světla, které vychází ze samého Krista. A je to stále

Kristus, kdo říká: "Pojďte a uvidíte" (Jn 1,39).

Heraldické znázornění těchto skutečností, přestože je velmi prosté a jednoduché, charakterizuje se zároveň srozumitelností a harmonií, vyjadřuje vážnost, krásu i vznešenost poslání.

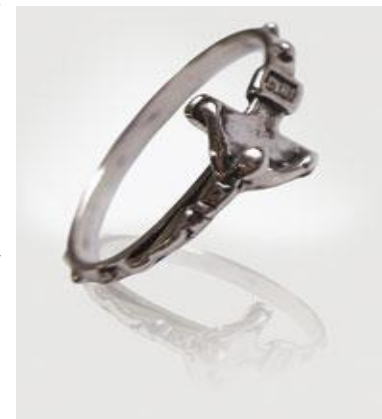
Zdeněk Mareš

Rosarium Virginis Mariae (apoštolský list Jana Pavla II.)

Kapitola I. Kontemplovat Krista s Marií

Tvář zářící jako slunce

9. "A byl před nimi proměněn; jeho tvář zářila jako slunce" (Mt 17,2). Evangelijní scéna Kristova proměnění, která tři apoštoly, Petra, Jakuba a Jana, zobrazuje jako zcela unesené Vykupitelovou krásou, nám může posloužit jako ikona křesťanské kontemplace. Úkolem každého Kristova učedníka, a tedy i úkolem našim, je upřít svůj zrak na jeho tvář, rozpoznat její tajemství v každodenním a bolestném putování jejího lidství a nakonec spatřit božskou záři s konečnou platností zjevenou ve vzkříšeném a oslaveném Ježíši trůnícím po pravici Otce. Kontemplací Kristovy tváře se otevíráme k přijetí tajemství trinitárního života a stále novému zakoušení Otcovy lásky a radosti Ducha svatého. Také na nás se uskutečňují slova svatého Pavla: "My všichni s nezakrytou tváří odrážíme jako v zrcadle velebnost Páně, a tak se přetvořujeme stále víc a víc k zářivé podobě, jakou má on. Působí to duch Páně" (2 Kor 3,18).

Maria - vzor kontemplace

10. Maria je nepřekonatelným vzorem kontemplace Krista. Synova tvář jí patří zvláštním způsobem. Byl utvářen v jejím lůně a přebíral od ní také lidskou podobu evokující duchovní

blížkost, jež byla nepochybně ještě mnohem živnější. Žádný člověk se kontemplaci Kristovy nevěnoval s takovou vytrvalostí jako Maria. O Mariina srdce se na Syna určitým způsobem upírají již při Zvěstování, kdy jej počala z Ducha Svatého, a v následujících měsících začíná pociťovat jeho přítomnost a předvídat jeho rysy. Když jej konečně přivedla v Betlémě na svět, mohl také její tělesný zrak něžně spočinout na tváři Syna, když jej zavinovala do plenek a vkládala do jeslí (srov. Lk 2,7).

Od této chvíle se její pohled, vždy naplněný milujícím úžasem, od Syna již neodtrhne. Občas to bude pohled tázavý jako při události Ježíšova nalezení v chrámě: "Dítě, proč jsi nám to udělal?" (Lk 2,48). V každém případě se bude jednat o pohled pronikavý, schopný číst v Ježíšově nitru, vnímat dokonce i skryté pocity a odhadovat jeho rozhodnutí, jako tomu bylo například v Káně (srov. Jan 2,5). Jindy to bude pohled bolestný, zvláště pod křížem, kde to bude v určitém smyslu také pohled "rodičky", neboť Maria se zde neomezí na sdílení utrpení a smrti se svým Jednorozeným, ale přijme tu nového syna, který jí byl svěřen v milovaném učedníku (srov. Jan 19, 26-27). O velikonočním ránu bude mít Maria pohled rozzářený radostí ze vzkříšení a nakonec to bude pohled planoucí sesláním Ducha svatého o letnicích (srov. Sk 1,14).

Mariiny vzpomínky

11. Maria žije s očima upřenými na Krista a každé jeho slovo je pro ni pokladem: "Maria to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom" (Lk 2,19; srov. 2,51). Vzpomínky na Ježíše, pevně vtisknuté do jejího ducha, jí provázely za všech okolností, když ve své mysli znovu prožívala rozličné okamžiky svého života po Synově boku. Právě tyto vzpomínky jsou v jistém smyslu podstatou "růženec", který Maria během dnů svého pozemského života neustále recitovala.

Také nyní, uprostřed radostných zpěvů v nebeském Jeruzalémě, je příčina jejich díky a její chvály stejná. Právě ona inspiroje její mateřskou péči o putující církve, ve které Maria - šířitelka evangelia - "děj" svého vyprávění dále rozvíjí. Maria věřícím stále znovu a znovu předkládá "tajemství" svého Syna s přáním, aby je kontemplovali, a Kristova tajemství tak mohla prokázat veškerou svoji spasitelnou moc. Křesťanské společenství se modlitbou růžence vlastně slaďuje se vzpomínkami a pohledem Mariiným.

Růženec, kontemplativní modlitba

12. Díky Mariině zkušenosti je růženec modlitbou ryze kontemplativní. Bez tohoto rozměru by byl růženec deformován, jak to zdůrazňoval již Pavel VI.: "Bez kontemplace je růženec tělem bez duše a jeho odříkávání je pak ohroženo rizikem mechanického opakování formulí, které se protíví Ježíšově napomenutí: 'Když se modlíte, nebuďte přítom povídaví jako pohané. Ti si totiž myslí, že budou vyslyšeni pro množství slov' (Mt 6,7). Růženec svým charakterem vyžaduje klidný rytmus s přestávkami k zamyšlení, které modlící se osobě pomohou rozjímat o tajemstvích Pánova života a nazírat je skrze srdce té, jež byla Ježíši nejbližší. Potom se otevře jejich nesmírné bohatství". 14

U této hluboké myšlenky Pavla VI. se vyplatí pozastavit, aby vynikly některé z rozměrů modlitby